

Toldindtægter, idet man jo højner Købe-
evnen hos den talrigste Klasse i Samfundet.
Jeg ser derfor ikke rettere, end at selv om
man laaner Pengene ud til samme Rente-
fod, som Statskassen laaner sine Penge til,
er det økonomisk set en god Forretning
for Statskassen. — Saa skal Sogneraadene
spørges om, hvorvidt der er Trang til disse
Lodder. Ja, naar man skal være saa var-
som med at gaa fremad, maa man ogsaa
stille dette Forlangende, det forstaar jeg
nok. Men jeg vil dog haabe, at vi, før vi
vedtage en saadan Bestemmelse, kunne faa
vedtaget almindelig Stemmeret til Sogne-
raadene. Hvis det sker, skal jeg ikke have
nogen Betænkelighed ved at gaa den Vej,
som Landstinget foreslaar, men saa længe
det ikke sker, kan jeg ikke være med til
denne Foranstaltning. Hvis det høje
Landsting havde Ret i sin Betragtning, at
det var saa let for Landarbejderne her i
Landet, altsaa for dem, der i økonomisk
Henseende ere daarligst situerede, at skaffe
disse 800 Kr. til Veje, hvilket man faar
Indtryk af er Landstingets Mening, naar
man læser Betænkningen, hvori det siges,
at den Landarbejder, der i Forening med
sin Hustru ikke i Løbet af 25—50 Aar har
formaaet at lægge mere end højst 400 Kr.
til Side, formentlig ikke bør have Krav
paa, at Staten kommer ham til Hjælp, saa
maatte al Fattigdom i dette Land være
selvforskyldt. Jeg vilde gerne, hvis mine
Ord kunde høres oppe i det andet Ting,
henstille til de Herrer deroppe at tage
ud paa Landet, overtage en saadan lille
Jordlod et Aarstid eller to, prøve Vilkaa-
rene og se, hvor stort et Overskud de
ville faa.

Jeg kan som sagt ikke tilraade at
vedtage Forslaget nogenlunde i den Skik-
kelse, hvori det er kommet herved fra
Landstinget. Jeg tror, at hvis man løser
denne Samfundsopgave, den største i vort
Land, paa den Maade, har man for lange
Tider forhindret, at denne Sag bliver ord-
net paa en tilfredsstillende, fornuftig og
human Maade. Jeg anbefaler det, som af
de fleste Talere i Gaar blev anbefalet, at
Folketinget vender tilbage til sin Affattelse
af Forslaget i Fjor, og at vi, som det er
blevet sagt af ikke saa faa Talere, staa
fast herpaa. Men dette er for mig kun en
foreløbig Løsning. Jeg kan ikke betragte
det som andet. Kunde vi imidlertid gennem-
føre det, som Folketinget vedtog i Fjor, er
der Sandsynlighed for, at det vil komme
adskillige Landarbejdere til Nytte. For at
man skal kunne sige, at dette Spørgsmaal
er endelig løst, maa man gaa andre Veje.

Det skal jeg imidlertid ikke komme ind
paa, men kun advare det høje Ting imod
at lade sig trække længere med, end vi
lode os trække i Fjor, da vi havde godt
Haab om at faa Sagen gennemført. Vi
skulle holde fast paa Standpunktet fra i
Fjor, som efter min Mening er det mindste,
vi kunne være tjente med at vedtage.

N. I. Jensen: Dersom jeg vilde sige,
at Højre her i Tinget havde omvendt sig
fra sine Vejes Vildfarelse og havde er-
kendt, at deres Stilling f. Eks. til provi-
soriske Finanslove og det provisoriske Be-
fæstningsvæsen og alt saadant noget var
en helt anden nu end tidligere, var der ikke
Tvivl om, at adskillige vilde protestere
meget kraftig derimod. De Anskuelser,
Folketingets Højre har i saa Henseende,
ere rimeligvis saa fastgroede, at de nogen-
lunde falde sammen med dem, der næres
af Landstingets Højre. Men naar jeg
siger, at Folketingets Højremedlemmers
Stilling til de forskellige Reformlove, her
foreligge til Behandling, er ganske ander-
ledes end Landstingets Højremedlemmers,
saa tror jeg, det vil blive indrømmet fra
alle Sider. Det staar for mig som noget
i Virkeligheden glædeligt, at vi her i Folke-
tinget have kunnet arbejde saaledes sam-
men, at de forskellige Partier have kunnet
i Forening med Regeringen komme til
nogenlunde Forstaaelse om meget vigtige
og omfattende Reformlove og sende dem
op til Landstinget. Det er et meget be-
tydeligt Fremskridt, og jeg tror, det er
meget paaskønnelsesværdigt. Det lover os
i vort Arbejde, efter hvad jeg skønner, en
lykkelig Fremtid med Hensyn til mange
vigtige Reformers Gennemførelse. At
Landstingets Stilling paa den anden Side
er saa uhyre forskellig, ligger naturligvis i,
at Landstinget er valgt paa et andet Grund-
lag end Folketinget. At Folketingets Højre
er langt mere medgørligt med Hensyn til
Reformers Gennemførelse end Landstingets
ligger i, at Højre her er udgaet af den
almindelige Valgret, og det er ogsaa en
Borgen for, at vi ville komme til at gaa
videre og videre i den Retning, hvori vi
alt gaa. I den Henseende er mit Haab
urokkeligt. Men dersom man vil spørge
mig: hvad Haab har du til Landstinget i
saa Henseende, vil jeg sige aldeles be-
stemt, at jeg slet ikke har noget Haab.
Det Landsting, vi nu have, maa absolut
omdannes, inden vi kunne vente at faa de
Reformer, som her foreligge, gennemførte.
Jeg har under denne Forhandling hørt
flere Udtalelser om, at der ikke var noget